

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Łodzi**

Łódź, dnia grudnia 2010 r.

Tekst ujednolicony z uwzględnieniem zmian wprowadzonych uchwałą Komisji Odwoławczej w NIK Delegatura w Łodzi z dnia 29 grudnia 2010 r.

**Zarząd
Spółki z o.o. „TEXTILIMPEX”
w Łodzi**

**LLO-4114-01-01/2010
I/10/001**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi przeprowadziła kontrolę w Spółce z o.o. „TEXTILIMPEX” w Łodzi (zwanej dalej „Spółką” lub „Textilimpexem”) w zakresie gospodarowania majątkiem, w tym zawierania i realizacji umów handlowych, umów o dzieło i innych umów oraz w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi - w latach 2005-2010 (z wyłączeniem zagadnień będących przedmiotem badań w tym zakresie podczas kontroli przeprowadzonej w spółce przez NIK w okresie wrzesień 2008 - marzec 2009).

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 13 października 2010 r. – Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Zarządowi Spółki niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Spółki w latach 2009-2010 (lipiec) w kontrolowanym zakresie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości. Powyższą ocenę uzasadniają następujące ustalenia kontroli:

1. W 2009 r. Spółka uzyskała w porównaniu z 2008 r. istotną poprawę wyniku finansowego netto (w 2008 r. Spółka odnotowała stratę netto w wysokości 1.505,2 tys. zł, a w 2009 r. osiągnęła zysk netto w kwocie 910,96 tys. zł). Szczególnie istotną była poprawa wyniku na sprzedaży produktów, towarów i materiałów, ponieważ w 2008 r. odnotowano na tej działalności stratę w wysokości 651,1 tys. zł, natomiast w 2009 r. zysk w kwocie

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

410,9 tys. zł. Zauważyć należy, iż w przychodach spółki ogółem, które w 2008 r. wyniosły 33,7 mln zł przychody z wynajmu powierzchni stanowiły 8.047 tys. zł, a w 2009 r. w przychodach ogółem (38,4 mln zł), wymienione wyżej przychody wyniosły 8.075 tys. zł. Niższe niż w 2008 r. były zyski z działalności finansowej (w 2008 r. 1.369,9 tys. zł oraz 764,8 tys. zł za 2009 r.), przy czym w 2008 r. z przychodów finansowych w wysokości 2.138,7 tys. zł – kwota 1.130,3 tys. zł stanowiła inne przychody z tytułu korekty odpisów aktualizujących odsetki od należności.

Na pozostałej działalności operacyjnej Spółka odnotowała w 2009 r. znacznie niższą stratę (227,5 tys. zł) niż w 2008 r. (1.795,98 tys. zł).

2. NIK pozytywnie ocenia dokonane w 2009 r. działania Zarządu w zakresie zmian w organizacji pracy Spółki, w tym m.in.: wprowadzenie od 15 lipca 2009 r. nowego regulaminu organizacyjnego przedsiębiorstwa Spółki, nowego regulaminu zawierającego motywacyjny system wynagradzania pracowników, nowych zasad sporządzania i rejestracji umów zawieranych przez Spółkę w tzw. Centralnym Rejestrze Umów. Uwagi NIK w wyżej wymienionych sprawach dotyczą jednak następujących kwestii:
 - regulamin organizacyjny nie określał zadań poszczególnych komórek organizacyjnych, podległych dyrektorom: Handlowemu, Finansowemu i Administracyjnemu Spółki,
 - poza ewidencją Centralnego Rejestru Umów, prowadzonego techniką komputerową, pozostawały zlecenia wystawiane przez pełnomocników i członków Zarządu oraz transakcje realizowane bez uprzedniego zawarcia pisemnych umów, dokumentowane jedynie fakturami (np. zakupu i sprzedaży samochodów).
 - wprowadzona instrukcja obiegu dokumentów nie uregulowała zasad obiegu dowodów dotyczących tzw. „transakcji bezpośrednich” (w użytkowanym przez Spółkę od 2007 r. komputerowym systemie finansowo – księgowym iScala w odniesieniu do tych transakcji wystawiane były przez handlowców tzw. „noty dostawy”, ewidencjonujące „dokumentowy” obrót magazynowy towarów, które nigdy fizycznie do magazynów Spółki nie trafiły i pozostawały poza ewidencją ilościową prowadzoną w jej magazynach). W trakcie kontroli Zarząd Spółki w celu uregulowania zasad obrotu towarami z tzw. „dostaw bezpośrednich” podjął uchwałę nr 17/2010 z 21 maja 2010 r. w sprawie przyjęcia instrukcji prowadzenia transakcji handlowych z wykorzystaniem tzw. „magazynu tranzytowego”.
3. NIK pozytywnie ocenia podjęcie przez Zarząd, w latach 2008 i 2009, działań mających na celu racjonalizację zatrudnienia w Spółce, których efekty mają bezpośredni wpływ na wzrost uzyskanych w tym okresie przychodów. W 2009 r. średnioroczne zatrudnienie

liczone w etatach wynosiło 66,17, wobec 68,10 etatów w 2008 r., w tym pracowników umysłowych 51,02 etatów w 2008 r. i 43,77 w 2009 r.

W 2009 r., w porównaniu z 2008 r., wzrosło przeciętne miesięczne wynagrodzenie w przeliczeniu na 1 etat członka Rady Nadzorczej (o 5,93%). W odniesieniu do pozostałych grup pracowniczych wzrost wynagrodzeń wynosił odpowiednio: zarządu o 15,15%, dyrektorów o 14,39%, pracowników umysłowych o 13,27%. Wynagrodzenie pracowników fizycznych kształtowało się w 2009 r. na poziomie z 2008 r.

Należy zauważyć, że w latach 2008 – 2009 w Spółce wystąpiło zjawisko wysokiej fluktuacji kadr. W okresie od 1 lipca 2008 r. do 31 grudnia 2009 r. zwolnione zostały ze Spółki 22 osoby (15 osób w 2008 r. i 7 w 2009 r.). W tym samym okresie przyjętych do pracy zostało 19 osób (8 w 2008 r. oraz 11 w 2009 r.), z tego dwukrotnie zatrudniono osoby na stanowisko Dyrektora Handlowego. Utworzono też nowe stanowisko - Dyrektora Administracyjnego.

Na skutek niezgodnego z prawem wypowiedzenia stosunku pracy wieloletniemu radcy prawnemu Spółki przez byłą Prezes Zarządu Mariolę Maślankę, Spółka poniosła w 2009 r. wydatki w łącznej wysokości 82.936,83 zł (72.316,83 zł stanowiły wypłaty dokonane stronie powodowej, jako wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, 5.740 zł - zwrot kosztów procesu, a pozostałe 4.880 zł - wydatki z tytułu zastępstwa procesowego).

Szczegółowa analiza dokumentów znajdujących się w aktach kontroli wykazała, że uchwała nr 14/II/2009 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników „Textilimpex” – Spółka z o.o. z dnia 17 czerwca 2009 r. w sprawie przyznania Prezesowi Zarządu Spółki uprawnienia do odprawy z art. 12 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U z 2000 r. Nr 26, poz. 306 ze zm.) nie została podjęta. Tym samym Izba prostuje błędny zapis w tej sprawie ujęty w protokole kontroli.

4. NIK podziela opinię prawną posiadaną przez Spółkę, że nienazwana umowa nr 265/2008 z dnia 27 marca 2008 r., zawarta ze spółką SOLAGRO, przez b. Prezes Zarządu Textilimpex M. Maślankę i Prokurenta A. Daniel była pozorną umową handlową, mającą w istocie charakter umowy pożyczki. Ustalono bowiem, że zgodnie z tą umową, „Textilimpex” w oparciu o zamówienia spółki „SOLAGRO” miał dokonywać zakupu folii poagrarniej na terenie Europy i powierzać zakupioną folię do przerobu, celem dalszego odsprzedaży, a „SOLAGRO” zobowiązywało się przerobić w terminie do 4 m-cy od daty jej zakupu powierzony towar na produkt (regranulat LLDPE) oraz do

zakupu od „Textilimpexu”, tak przerobionej folii, po cenie o 13% wyższej od ceny towaru powierzzonego.

Wbrew postanowieniom powyższej umowy, „Textilimpex” dokonał w dniu 31 marca 2008 r. w „SOLAGRO” (a nie na terenie Europy, jak przewidywała umowa), zakupu 2.000 ton folii poagranej w cenie netto 0,4918 zł/kg na łączną kwotę netto 983.600 zł, w sytuacji, gdy Spółka nie miała żadnych możliwości oczyszczenia i przerobu tego produktu. Fakturę do zapłaty zatwierdzili Dyrektor Handlowy „Textilimpexu” J. R. i Prezes Zarządu M. Maślanka, pomimo uwagi Dyrektora Handlowego L. K. o braku możliwości wglądu w umowę i sprawdzenia rzeczywistej ilości dostarczonego towaru.

Z wymienionych ilości zakupionego surowca i produktów, tylko 17.230 kg regranulatu LLDPE zostało sprowadzone do magazynu „Textilimpexu” w Łodzi, pomimo wystawienia „noty dostawy” na całą ilość zakupionego surowca i wyrobów.

„Textilimpex” z zakupionych w „SOLAGRO” 2.000 ton folii poagranej, znaczną jej część (w ilość 1.786.000 kg) – odsprzedał w dniu 22 lipca 2008 r. (po niecałych 4 miesiącach od daty zakupu) ww. firmie, za kwotę netto 1.000.160 zł (0,56 zł/kg, tj. w cenie o 13,9% wyższej niż cena zakupu). Podkreślić należy, że folia ta nie była poddana w „Textilimpexie” jakimkolwiek procesom uszlachetnienia czy przerobu, jak również nie była wprowadzona do magazynu „Textilimpexu”. Zapłata należności za tę sprzedaż została uregulowana przez „SOLAGRO” do 2 września 2008 r.

Natomiast 214.000 kg ww. folii o wartości netto 117.700 zł Spółka sprzedawała po cenie 0,55 zł/kg, w czerwcu 2008 r. firmie SUARK-PAK w Opatówku.

5. Przejawem niegospodarności, w ocenie NIK, było nieprawidłowe przeprowadzenie transakcji zakupu i sprzedaży antracytu ukraińskiego, co spowodowało narażenie „Textilimpexu” na straty. W dniu 5 marca 2008 r. „Textilimpex” zawarł ze spółką TRANS GALOPP Spółka z o.o. w Opolu Lubelskim umowę nr 2/A/2008 na dostawę przez „Textilimpex” w okresie od 5 do 31 marca 2008 r. 1.000 t próbnej partii antracytu ukraińskiego sortymentu AKO 25–100. Umowa ta została podpisana przez Prezes Zarządu M. Maślankę i Dyrektora Handlowego L. K. w przeddzień podpisanego przez te same osoby, kontraktu nr 27-E z 6.03.2008 r. z dostawcą tego towaru, firmą BENCZMARKING S.A. z USA. W umowie sprzedaży antracytu przez „Textilimpex” do TRANS GALOPP ustalono niektóre parametry dostarczanego antracytu (maksymalna zawartość popiołu i siarki) gorsze, niż „Textilimpex” zapewnił sobie u dostawcy na podstawie kontraktu 27-E. Stwarzało to potencjalne zagrożenie wystąpienia reklamacji ze strony odbiorcy towaru, a w konsekwencji zmniejszenie się zakładanej marży w

wysokości ok. 7,4% na sprzedaży (zakup po cenie 162 \$ USD/t, sprzedaż po cenie 175 \$ USD/t). Z marży tej, na podstawie umowy pośrednictwa nr 183/2008 z dnia 13.02.2008 r., zawartej z SOLID FINANCE spółka z o.o. w Lublinie przez Prezes Zarządu M. Maślankę, prokurenta Grzegorza Andrzejewskiego i Dyrektora Handlowego L. K., „Textilimpex” zobowiązany był zapłacić 3% prowizji na rzecz tej spółki za pośredniczenie w obrocie towarami oferowanymi przez „Textilimpex” innym podmiotom. Prowizja w wysokości 14.808,27 zł została zapłacona przez „Textilimpex” w dniu 31 marca 2008 r., tj. wcześniej niż nastąpiły dostawy całkowitej ilości sprzedanego antracytu. Faktycznie dostarczona do spółki TRANS GALOPP ilość antracytu (965,14 t) była niższa o 34,86 t niż objęta umową i wniesioną przedpłatą (1000 t), a niektóre parametry dostarczonego towaru odbiegały w sposób istotny od gwarantowanego umową. „Textilimpex” nie zapewnił udziału własnego przedstawiciela w odbiorze ilościowym i ustaleniu parametrów jakościowych antracytu przed jego rozładunkiem u odbiorcy, ani też nie złożył, w terminie określonym w kontrakcie, reklamacji u dostawcy, wskutek czego nie był w stanie wyegzekwować od firmy BENCZMARKING S.A. z USA. obniżki cen z tytułu niezachowania parametrów jakościowych dostarczonego antracytu. „Textilimpex”, na skutek zgłoszenia przez spółkę TRANS GALOPP reklamacji w zakresie ilości, jak i jakości dostarczonego antracytu, zmuszony został do uznania w pełni reklamacji i podjęcia przez nowy Zarząd Spółki negocjacji w sprawie odszkodowania za niewłaściwą jakość antracytu. Żądane pierwotnie odszkodowanie w wysokości 99.295,36 zł zostało w wyniku tych negocjacji we wrześniu 2008 r. obniżone do kwoty 59.577,22 zł, i zapłacone przez „Textilimpex”. Bezpośrednio odpowiedzialnym za realizację tego kontraktu był A. M., który został dyscyplinarnie zwolniony z pracy. Wyliczona, w trakcie kontroli NIK, strata wynosiła ostatecznie - 59.576,88 zł. Wyliczenia te należy uznać za niepełne, ponieważ obejmują jedynie kwoty uzyskanych przychodów i poniesionych kosztów, które da się bezpośrednio przypisać, jako poniesione w związku z realizacją tych umów. Sposób liczenia rentowności transakcji w Spółce nie pozwalał natomiast na bardziej szczegółowe ustalenie faktycznie uzyskanego wyniku na tej transakcji.

6. W ocenie NIK – w całym okresie obowiązywania umowy nr 75/2009 zawartej z M. B. w dniu 16 lutego 2009 r. (rozwiązanej w dniu 11 lutego 2010 r., skutkującej wydatkowaniem przez Spółkę kwoty 41 tys. zł netto) – działania właściciela firmy Mar-Bug M. B. na rzecz Textilimpex nie były rzetelnie rozliczane, tak w odniesieniu do zakresu realizowanych świadczeń określonych w umowie, jak i czasu niezbędnego do ich wykonania w sposób

przewidziany umową. Dokumentowanie wykonania zadań dokonywane było w formie raportów z podjętych czynności wraz ze wskazaniem liczby godzin poświęconych na ich realizację, a nie osiągnięć, zgodnie z zapisami umowy. Fakt ten zgodnie potwierdzili Prezes Zarządu Textilimpex i właściciel firmy Mar-Bug. Wyjątkiem w zakresie dokumentowania działalności firmy Mar-Bug było opracowanie dokumentacji konkursowej w postaci jednego wniosku o dofinansowanie planowanych zmian w systemie oprogramowania komputerowego „Textilimpexu” i złożenie go w Centrum Obsługi Przedsiębiorcy. To działanie nie dało jednak żadnych wymiernych efektów finansowych dla „Textilimpexu”, z uwagi na odrzucenie złożonego wniosku, z przyczyn błędów merytorycznych w jego części ekonomicznej. Wykazane przez M. B., we wspomnianych raportach, działania związane z pozyskiwaniem środków na szkolenia pracowników „Textilimpexu” przyniosło efekt jedynie w postaci podjęcia szkolenia (kurs językowy) przez jednego pracownika, który podpisał indywidualną umowę w tym zakresie.

Czynności podjęte przez firmę Mar-Bug dotyczące poszukiwania najemców pomieszczeń magazynowych i biurowych, poza jednym przypadkiem (dotyczącym Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Łodzi), nie były w żaden sposób udokumentowane. Dotyczyło to m.in. oferty wynajmu pomieszczeń, którą miał opracować M. B. i przekazać Prezesowi Zarządu „Textilimpexu”. Prezes Spółki nie był jednak w stanie okazać tej oferty kontrolującym.

Wykonywanie czynności związanych z opracowaniem systemu kontroli wewnętrznej w „Textilimpexie” oraz sprawdzeniem i zaopiniowaniem opracowań w tym zakresie, wykazane w raportach M. B., również nie znalazło potwierdzenia w dokumentach, gdyż jak wskazał w złożonych wyjaśnieniach Prezes Zarządu „Textilimpexu” uchwała Zarządu Spółki nr 38/2009 w sprawie „ustalenia systemu kontroli ...” nigdy nie została podjęta i pozostała „niepodpisany projekt”, który został przedłożony kontrolerom przez Prezesa Zarządu, jako dowód pracy M. B.. Zdaniem NIK, w związku z tym, trudno bezspornie uznać, iż był to projekt opracowany przez firmę Mar-Bug.

Podobnie, wobec braku jakichkolwiek dokumentów (nie okazano ich kontroli, pomimo pisemnego wniosku), nie można stwierdzić, czy były wykonywane opisane w raportach, czynności w zakresie pozyskiwania środków z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska, Banku Ochrony Środowiska, firmy Eko-Fundusz, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na termomodernizację budynku „Textilimpexu”. Jak zeznał bowiem pan M. B., działania te

umożliwiły Zarządowi jedynie rozeznanie możliwości i warunków pozyskiwania środków z tych instytucji.

Kontrola NIK ustaliła, że wbrew uregulowaniom zawartym w wewnętrznej instrukcji Spółki, dotyczącym dowodów księgowych, Dyrektor Administracyjny Spółki, M. W., dokonał sprawdzenia pod względem merytorycznym 10 rachunków wystawionych przez firmę Mar-Bug. Zdaniem Izby, opieranie się przy weryfikacji wykonania zadań przez M. B., jedynie na składanych przez niego sprawozdaniach oraz rozmowach z Prezesem Spółki, a nie na konkretnych dokumentach świadczących o ich realizacji, było niewystarczające do oceny, czy przedstawione w raportach zadania zostały faktycznie wykonane.

Zdaniem NIK, na negatywną ocenę zasługuje również akceptowanie sposobu rozliczania czasu pracy pana M. B. Zgodnie z umową z 16 lutego 2009 r., czas świadczenia pracy w siedzibie „Textilimpexu” miał wynosić 25 godzin zegarowych w tygodniu, a niewypełnienie tygodniowego czasu pracy powodowało jego proporcjonalne zwiększenie w kolejnych tygodniach. Nie prowadzono jednak żadnej ewidencji czasu pracy M. B., co uniemożliwiało Zarządowi „Textilimpexu”, jakiegokolwiek jego rozliczenie. Działania podejmowane w okresie od dnia 8 października 2009 r. do 31 grudnia 2009 r., jak wskazał w przedłożonych comiesięcznych raportach M. B., obejmowały łącznie ok. 330 godzin. Kontrola NIK ustaliła, że w tym okresie M. B. w godzinach 7.00-15.00 świadczył pracę w PKP Polskie Linie Kolejowe SA w Warszawie.

7. Ustalenia kontroli wskazują, że Spółka od dnia 24 września 2009 r. do dnia 15 czerwca 2010 r. prowadziła handel zabawkami, pomimo braku stosownego wpisu działalności w tym zakresie, w dokumentach rejestrowych spółki. Zgodnie z art. 40 pkt.1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym² oraz przepisem § 46 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach³, przedmiot działalności Spółki powinien być określony w umowie spółki wg Polskiej Klasyfikacji Działalności i wpisany do KRS.
8. Izba zwraca uwagę, że nadal nie podjęto działań dotyczących wytoczenia przez Spółkę powództwa o naprawienie wyrządzonych jej szkód, przez osoby odpowiedzialne za ich powstanie, m.in. z tytułu niezrealizowania kontraktów z „Socjalną Propagandą” i

² Dz.U. z 2007r. Nr 168, poz.1186 ze zm.

³ Dz. U. Nr 117, poz. 1237 ze zm.

„Kowissą AG”, w wyniku czego Spółka straciła w pierwszym przypadku 252 tys. EUR (około 830 tys. zł), a w drugim 328 tys. USD (około 680 tys. zł). Izba przyjmuje do wiadomości wyjaśnienia Prezesa Zarządu „Textilimpexu”, że podjęcie stosownych działań nastąpi z chwilą zaistnienia optymalnych warunków.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o kontynuowanie działań na rzecz prawidłowego zawierania i realizacji umów w celu zapewnienia opłacalności prowadzonych transakcji.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje od Zarządu Spółki w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i działaniach podjętych w celu realizacji wniosku lub przyczyn niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Zarządowi Spółki prawo zgłoszenia na piśmie do Dyrektora Delegatury NIK w Łodzi umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosku zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.

(-)

DYREKTOR DELEGATURY

Najwyższej Izby Kontroli w Łodzi

z up. Andrzej Cieniewski

wicedyrektor

Za zgodność z dokumentami zawartymi

w aktach kontroli LLO-4114-01-01/2010